ARCHIEF
VLAAMSE RAAD
TERUGBEZORGEN

VLAAMSE RAAD

BUITENGEWONE ZITTING 1988 — 29 JULI 1988

VOORSTEL VAN DECREET

— van de heer L. Dhoore C.S. —

houdende wijziging en aanvulling van de Huisvestingscode

VERSLAG

namens de Commissie voor Huisvesting en Stadsvernieuwing uitgebracht door mevrouw M. Panneels-Van Baelen

DAMES EN HEREN,

Uw Commissie heeft twee vergaderingen gewijd aan het voorliggend voorstel van decreet.

Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer R. Van Rompaey.

Vaste leden : de heren J. De Seranno, C. Marchand, M. Olivier, mevrouw M. Panneels-Van Baelen, J. Van Looy, R. Van Rompaey ;

de heren H. Adriaensens, H. De Loor, G. Mommerency, A. Op 't Eynde ;

de heren J. Buchmann, G. Sprockeels, W. Taelman ;

mevrouw F. Brepoels, de heer P. Vangansbeke.

Plaatsvervangers :

de heren J. Ansoms, G. Beerden, J. De Roo, mevrouw T. Merckx-Van Goey, de heren J. Van Eetvelt, J. Van Hecke ;

de heren G. Bossuyt, V. Peuskens, M. Schoeters, J. Van Elewyck ;

de heren A. Denys, R. Deswaene, E. Flamant ;

mevrouw N. Maes, de heer J.-P. Pillaert.

Zie :

139 (BZ 1988)

– Nr. 1 : Voorstel van decreet

– Nrs. 2 en 3 : Amendementen

De algemene bespreking had plaats op 12 juli 1988. Na indiening van amendementen door de Vlaamse Executieve en subamendementen van diverse leden op dit amendement heeft een tweede vergadering plaats gehad op 26 juli 1988 waarop de artikelsgewijze bespreking en de eindstemming werden gehouden.

1. Inleiding van de indiener

De indiener schetst vooreerst kort het hoe en het waarom van het voorstel van decreet.

Hoofdstuk VI van de Huisvestingscode bevat een speciale regeling van goedkope leningen aan mijnwerkers bij aankoop of bouw van een woning of appartementen dienende als gezinswoning .

Dit stelsel bestaat reeds sinds 1945. Wegens de herstructurering en gedeeltelijke sluiting van de exploitatiezetels van de KS verloren vanaf 1987 tot op heden reeds 10.000 mijnwerkers hun baan in de mijn waardoor ook de door de Huisvestingscode aan het statuut van mijnwerker verleende rentevermindering in het gedrang kwam.

Het in de artikelen 57 tot 60 van de Huisvestingscode opgenomen stelsel dient om sociale redenen te worden aangepast.

Op aandringen van de parlementairen uit de getroffen streek stelde de Executieve een ontwerp van decreet op dat reeds in juni 1987 voor advies aan de Raad van State werd overgemaakt. Niettegenstaande het op de prioriteitslijst stond laat dit advies van de Raad van State nog steeds op zich wachten.

Dit is zeer vervelend omdat de erkende maatschappijen reeds aankondigen dat het voordeel van de rentevermindering wegvalt nu het contract tussen mijnwerkers en KS niet langer bestaat en zelfs overgaan tot het terugvorderen van de toegestane renteverminderingen.

Er is aldus een onduidelijke toestand ontstaan zowel voor de gewezen mijnwerkers, de erkende maatschappijen als de administratie.

Het is derhalve niet mogelijk de aanpassing van de Huisvestingscode nog langer op zijn beloop te laten.

Daarom werd bij middel van een over de partijen heen gezamelijk ingediend voorstel van decreet aan het euvel verholpen. Het huidige stelsel van rentevermindering voor mijnwerkers behelst een progressieve vermindering van de rentevoet naargelang het aantal jaren dat men werkzaam is als mijnwerker. Deze varieert van 2,5 procent voor de mijnwerkers die minder dan vijf jaar dienst hebben tot 0,5 procent voor de mijnwerkers die meer dan 20 jaar dienst hebben.

Het bijzonder stelsel wordt geregeld door de artikelen 57 tot 60 van de Huisvestingscode en het Besluit van de Regent van 13 december 1945.

Inhoudelijk bevat het voorstel van decreet de volgende bepalingen :

1. Gewezen mijnwerkers die de rentevermindering reeds genieten behouden de voordelen van dit stelsel ;

2. Gewezen mijnwerkers die hun met rentevermindering verworven woning verkopen dienen geen terugbetaling te doen voor de tot dan genoten rentevermindering ;

3. Bij verhuring van de met rentevermindering verworven woning, behoudt men het recht op rentevermindering als de verhuring veroorzaakt is door het feit dat de nieuwe werkplaats van de gewezen mijnwerker meer dan 30 Km van zijn woning is verwijderd ;

4. Gewezen mijnwerkers kunnen nog tot 2 jaar na het verlaten van de KS het voordeel van de rentevermindering bekomen ;

5. Gewezen mijnwerkers die uit onwetendheid een gewone lening aangingen kunnen deze laten omzetten in een lening met rentevermindering mits bepaalde voorwaarden worden nageleefd.

II. Algemene bespreking

Verschillende leden hebben vragen van interpretatieve aard. Dat men nog gedurende twee jaar na het verlaten van de mijn het rentevoordeel kan genieten dreigt dode letter te blijven voor die mijnwerkers die de mijn reeds meer dan twee jaar zullen hebben verlaten tegen de tijd dat het voorstel van decreet uitvoerbaar zal zijn.

De indiener antwoordt dat er alleszins mijnwerkers zijn die nog moeten afvloeien uit de KS. Deze zullen dan van deze maatregel kunnen genieten.

Een lid heeft last met de uitbreiding van het stelsel tot een categorie van personen die de hoedanigheid van mijnwerker niet meer bezit of die slechts gedurende zeer korte tijd mijnwerker zijn geweest.

Hierop antwoordt de indiener dat het niet meer bezitten van de hoedanigheid van mijnwerkers in casu niet het gevolg is van een afdanking stricto sensu. Anderzijds kan men ook niet beletten dat de mijnwerkers volledig uit vrije wil de mijnen hebben verlaten. Er zijn dus wel redenen voorhanden om ze niet uit te sluiten van een voordeel dat destijds ingevoerd werd om hun in ruil voor een minder aantrekkelijke job een aantrekkelijk statuut te geven. Verder is het aantal personen die slechts gedurende zeer korte tijd mijnwerker zijn geweest zeer klein. Immers het verloop in deze sector zonder toekomst was en is zeer klein.

Een lid is van oordeel dat de door de indiener aan de orde gestelde problematiek van de verworven rechten van de mijnwerkers op het stuk van de huisvesting niet los mag gezien worden van andere vormen van abrupte bedrijfssluiting die de slachtoffers in een gelijkaardige behartenswaardige toestand brengen, maar dan zonder even vergaande pecuniaire voordelen.

Het lid wil daarom alle details van de huidige regeling kennen alsook de budgettaire weerslag van het voorstel van decreet.

Verder acht hij diverse bepalingen van het voorstel van decreet nogal vergaand, met name :

1. dat men nog gedurende 2 jaar na het stopzetten van het mijnwerkersberoep nog een lening met rentevermindering kan afsluiten ;

2. dat reeds afgesloten duurdere leningen alsnog kunnen worden omgezet in leningen met rentevermindering ;

3. dat bij verhuur van de woning, verworven met rentevermindering, deze rentevermindering in bepaalde omstandig-

heden kan worden behouden. Dit gaat te ver en opent de mogelijkheid op speculatie.

Het lid heeft hierbij steeds de andere industriële sectoren voor ogen zoals bv. de textielsector waarvan de herstructurering is geschied zonder extra voordelen voor de betrokken werknemers.

Op vraag van een lid antwoordt de Gemeenschapsminister voor Huisvesting dat deze rentevermindering ten laste vallen van zijn begroting.

Een lid verklaart voorstander te zijn van het voorstel van decreet. De mijnwerkers kunnen in de verwachtingen van wat hun normalerwijze aan voordelen toekomt niet worden beschaamd. Wel is hij van oordeel dat het voorstel op sommige punten wat moet worden bijgeschaafd. Op welke wijze worden de 30 Km berekend waarvan sprake in artikel 60bis, § 1, laatste lid ?

Ook dit lid meent dat ook aandacht zou moeten worden besteed aan de situatie van personen die wegens bedrijfssluiting naar elders moeten verhuizen om werk te vinden en zich zodoende blootstellen aan terugvorderingen van de financiële voordelen die zij bij de verwerving van dit huis hebben genoten.

De Gemeenschapsminister bevestigt dat het voorstel van decreet, dat thans ter bespreking voorligt, geïnspireerd is door de tekst van een ontwerp van decreet op 27 mei 1987 door zijn voorganger aan de Vlaamse Executieve voorgelegd en door deze Executieve goedgekeurd.

Het gevraagde advies van de Raad van State bleef echter uit.

Het voorstel van decreet neemt de idee van het behoud van de rentevermindering voor gewezen mijnwerkers over evenals de niet terugvorderbaarheid bij verkoop van de woning. Ook de mogelijkheid om gewone leningen in zogenaamde mijnwerkersleningen om te zetten was in het ontwerp van decreet opgenomen.

Het voorstel van decreet is echter wel op twee punten ruimer dan het ontwerp. Met name :

1. op het stuk van de verlening van de mogelijkheid tot het bekomen van een lening met rentevermindering gedurende twee jaar na het verlaten van de KS.

Persoonlijk acht de Gemeenschapsminister deze bepaling verdedigbaar. Zij zal trouwens slechts een geringe budgettaire weerslag hebben.

2. Op het stuk van het voortduren van de rentevermindering nadat de woning werd verhuurd

Met deze bepaling heeft de Gemeenschapsminister persoonlijk meer moeite omdat zij moeilijk te verzoenen is met de bedoeling van het stelsel, nl. het goedkoop verwerven van een woning als gezinswoning. Hij zou daarom durven voorstellen het stelsel van de rentevermindering niet te laten voortduren in geval van verhuur van de woning, doch wel in geval van pandwisseling op het nieuw aangekochte pand.

De Gemeenschapsminister zal de Executieve raadplegen over het voorstel van decreet en desgevallend amendementen indienen.

Wat de budgettaire weerslag van het voorstel van decreet betreft, deze moet alleszins worden gezien in het licht van een stelsel dat uitdovend is zodat er in de toekomst ter zake belangrijke minderuitgaven zullen zijn.

Tot slot wijst de Gemeenschapsminister de leden, die aandacht vragen voor slachtoffers van bedrijfssluiting, erop dat men hier wel degelijk geconfronteerd wordt met een sedert 1945 bestaand stelsel waarvan de toepassing ingevolge de sluiting van KS enigszins wordt verruimd.

De indiener dankt de commissieleden voor de positieve benadering van zijn voorstel. Zoals bij zijn inleiding uiteengezet ligt de verdienste veeleer bij de Executieve die aan de basis lag van het ontstaan van de tekst.

Op de opmerking van een lid waarom het voorstel van decreet met terugwerkende kracht tot 1 januari 1987 zou in werking treden, antwoordt de indiener dat hij met zijn regeling zo nauw mogelijk wil aansluiten bij de datum van de herstructurering van de KS nl. 17 december 1986.

Wat de budgettaire weerslag betreft, is de indiener van oordeel dat men hier veeleer oog moet hebben voor de minderuitgaven door het Vlaams Gewest naar de toekomst toe en dit wegens het niet langer massaal aantreden van nieuwe gegadigden voor de goedkope mijnwerkersleningen. De groep beneficianten van deze leningen is immers zeer groot wegens de korte loopbaan van de mijnwerkers.

Als antwoord op het bezwaar van sommige leden tegen het voorstel met name dat het de mijnwerkers bevoordeligt tegenover andere slachtoffers van bedrijfssluitingen, geeft de indiener volgende toelichting.

De loopbaan van de mijnwerker diende gezien de bijzondere aard van het werk een statuut mee te krijgen dat het beroep aantrekkelijker moest maken.

Twee voordelen van dit statuut zijn :

1. Het vrijstellen van legerdienst indien men een minimum aantal jaren ondergronds had gewerkt ;

2. Het toekennen van een goedkope lening bij de aankoop van een woning.

Het is vooral uit sociale overwegingen dat men de gewezen mijnwerkers het voordeel van deze goedkope lening wil laten behouden. Het is niet zo zeker dat zij allemaal zeer gemakkelijk opnieuw aan het werk kunnen.

De reserve die sommige leden maakten bij het behouden van de rentevermindering bij verhuring van de woning kan de indiener begrijpen. Wellicht kan men hier wat verfijnen of appreciëren.

Het mogelijks vervangen van gewone leningen door goedkope leningen beoogt enkel het rechtzetten van situaties die door onwetendheid zijn ontstaan.

Enkele leden menen dat men „om misbruiken te voorkomen". als startvoorwaarde duidelijk zou moeten stellen dat men reeds een zeker aantal maanden in de mijn moet werkzaam zijn geweest. Speculatie moet verhinderd worden. Wellicht kan de tekst in een speciale clausule voorzien.

Een lid betreurt dat het advies van de Raad van State niet werd afgewacht. Hij heeft moeite met het voorstel van decreet. Immers met het sociale luik uit het plan Ghyselinck werden reeds heel veel sociale gevolgen opgevangen voor de gewezen mijnwerkers. Met dit voorstel van decreet wil men de gemeenschap een tweede keer belasten met voordelen voor dezelfde groep. Dit is sociaal onrechtvaardig ten opzichte van slachtoffers van bedrijfssluitingen andere dan deze van beschermde sectoren.

De Gemeenschapsminister wijst erop dat hij het voorstel van decreet op enkele punten wil amenderen teneinde het

zo conform mogelijk te realiseren met de oorspronkelijke bedoeling van het stelsel van de mijnwerkersleningen. Speculatie en misbruiken zullen door het stellen van gepaste intredingsvoorwaarden worden uitgesloten.

Op vraag van enkele leden hoeveel gewezen mijnwerkers zullen genieten van de uitbreiding van het stelsel antwoordt de Gemeenschapsminister dat dit een onzeker gegeven is.

Er kunnen enkel ramingen worden gemaakt aan de hand van het aantal mijnwerkers dat jaarlijks toetrad tot het stelsel vóór de herstructurering van de KS. Dit zijn er circa 500 per jaar.

III. Artikelsgewijze bespreking

Door de Vlaamse Executieve werd een amendement ingediend dat de tekst van artikel 2 van het voorstel van decreet integraal vervangt. (Zie Stuk 139 (BZ 1988) – Nr. 2). De Gemeenschapsminister van Huisvesting licht dit amendement toe. Het strekt ertoe de verschillende visies die in de eerste Commissievergadering werden ontwikkeld en ook deze van de Vlaamse Executieve te verzoenen.

Het amendement heeft dezelfde bekommernis als deze verwoord in het voorstel van decreet met name het voordeel van de lening met rentevermindering voor de mijnwerkers die het slachtoffer zijn van de herstructurering van de KS te bestendigen. Bij verkoop en verhuring van de woning geschiedt geen terugvordering. Wel wordt de rentevermindering stopgezet. Een nieuwigheid die in het amendement van de Executieve wordt ingevoerd is het toekennen van de rentevermindering voor leningen die worden aangegaan met het oog op de renovatie van woningen. Deze toevoeging lag voor de hand gezien de aandacht van de Vlaamse Executieve in het Regeerakkoord voor renovatie en inbreiding.

Het amendement van de Executieve voorziet, net zoals het voorstel van decreet, in de mogelijkheid voor zij die nog mijnwerker waren op 31 december 1986 om alsnog van de rentevermindering te genieten en dit gedurende twee jaar na 31 december 1986. Aldus kunnen de mijnwerkers die als het ware bij verrassing hun statuut en de daaraan verbonden voordelen verloren hebben, alsnog gedurende een eenmalige termijn van 2 jaar een zogenaamde „mijnwerkerslening" aangaan.

In tegenstelling tot het voorstel van decreet gaat het amendement van de Executieve niet zover om bij verhuring van de woning het voordeel van de rentevermindering te laten voortbestaan. Immers de filosofie van het stelsel van de goedkope leningen voor mijnwerkers is het bevorderen van de eigen gezinswoonst.

De Executieve besliste zo nauw mogelijk bij deze initiële bekommernis te willen aansluiten, om aldus een compromis over deze problematiek tot stand te laten komen.

Verder beoogt het amendement een legistiek correcte vormgeving, conform vorige wijzigingen van de Huisvestingscode. (Zie hiervoor de verantwoording – Stuk 139 (BZ 1988) – Nr. 2).

De indiener van het voorstel van decreet verklaart de Gemeenschapsminister te kunnen volgen inzake de stopzetting van de toekenning van de rentevermindering in geval van verhuring van de woning.

Ofschoon men valabele argumenten zou kunnen ontwikkelen om deze toch te verdedigen ziet hij in dat de zorgvuldige regeling ervan moeilijk te formuleren is.

Er spelen immers tal van elementen mee die zouden moeten worden geapprecieerd.

Voor wat de toekenning van de rentevermindering bij verbouwingen betreft, onderschrijft de indiener volledig deze aanmoediging van de renovatie. Ook kan hij instemmen met de eenmalige toekenning van een bijkomende termijn van twee jaar na 31 december 1986 om de mijnwerkers, die nog actief waren op 31 december 1986 of later, en nog geen rentevermindering genoten, de gelegenheid te geven alsnog een woning aan te kopen en van de progressieve rentevermindering te genieten.

Hij wijst de leden van de Commissie en de Gemeenschapsminister er echter op dat de gestelde voorwaarde in fine van het derde lid van artikel 57bis van het amendement met name „dat de lening wordt aangegaan vóór 1 januari 1989" zo beperkend is dat het toegekende voordeel dode letter dreigt te blijven. Vooraleer onderhavig decreet in het Staatsblad is verschenen verlopen noodgedwongen nog een aantal maanden. De leningsovereenkomst impliceert een akkoord met de kredietinstelling en een notariële akte. Hij pleit er derhalve voor de termijn van 2 jaar ingaand op 31 december 1986 te verlengen.

Verschillende leden treden deze laatste visie bij. Mevrouw Brepoels C.S. stelt bij amendement voor te schrijven „en de lening wordt aangegaan vóór 1 januari 1990". (Stuk 139 (BZ 1988) – Nr. 3).

De heer J. De Seranno stelt bij amendement voor te schrijven „aangegaan vóór 1 juli 1989" wat een tussenoplossing is. (Stuk 139 (BZ 1988) – Nr. 3). Zoniet kan men niet spreken van een algemene maatregel en zouden alleen de best geïnformeerden ervan kunnen genieten.

Het voorstel van een lid om de term „aangegaan" te vervangen door de term „aangevraagd" wordt door de Commissie niet weerhouden bij gebrek aan formeel bewijs van het tijdstip van de aanvraag.

De Commissie is het erover eens dat de termijn van 2 jaar moet worden verlengd.

Een amendement van de heer H. De Loor betreft het behoud van de rentevermindering indien de woning wordt verhuurd wegens de verhuis veroorzaakt door het vinden van een nieuwe werkplaats. (Zie stuk 139 (BZ 1988) – Nr. 3). Zijn tekst is dus ruimer dan deze van het initiële voorstel van decreet aangezien de vereiste van een verhuis over minstens 30 km wegvalt.

Ofschoon de Executieve dit voorstel niet genegen is en het derhalve niet opnam in de tekst van het amendement wil de indiener toch pleiten voor het laten verderlopen van de rentevermindering bij wat men zou kunnen noemen een „gedwongen verhuur". De indiener stelt zich voor dat men de mijnwerkers die omwille van een nieuwe baan dienen te verhuizen niet nog bijkomend moet treffen door hun de rentevermindering af te nemen.

Dit zet hen in een ongelijke positie tegenover diegenen die kunnen blijven wonen. Overigens beantwoordt de woning in kwestie toch aan het begrip „gezinswoning" vermits wellicht velen bij het bereiken van de pensioenleeftijd de woning die zij destijds verlieten terug zullen willen betrekken. Verschillende leden treden deze visie bij. Zij zien niet in waarom bij verhuring van de woning de bestaande rentevermindering

wordt stopgezet terwijl het anderzijds perfect mogelijk is, weliswaar beperkt, een nieuwe lening met rentevermindering aan te gaan, nadat men de woning die men reeds bewoonde en die het voorwerp uitmaakte van een goedkope lening, heeft verkocht.

Andere leden treden de visie van de Executieve, zoals hoger vertolkt door de Gemeenschapsminister, bij. Zij wijzen meer bepaald op de moeilijkheden die niet-mijnwerkers kunnen ondervinden wanneer zij eveneens worden gedwongen hun huis te-verlaten. (terugvordering van genoten bouwpremie e.d.).

Door de heer M. Olivier wordt een subamendement ingediend op de tekst van het amendement van de Executieve, ertoe strekkende de mogelijkheid rentevermindering te bekomen voor leningen met het oog op verbouwingen uit te sluiten. Deze nieuwe optie ligt buiten het bestek van het initiële voorstel en buiten het bestek van het bestaande stelsel. (Stuk 139 (BZ 1988) – Nr. 3).

De Gemeenschapsminister wijst erop dat de door hem voorgestelde verbouwingslening met rentevermindering in de eerste plaats een uitbreiding is naar de toekomst toe voor die mijnwerkers die werkzaam zijn in de nog niet gesloten exploitatiezetel van de KS. De door het voorstel van decreet beoogde tijdelijk uitbreiding van het goedkoop leningsstelsel voor gewezen mijnwerkers geldt dan meteen voor verbouwingsleningen enkel voor die mijnwerkers die nog in de mijn werkzaam waren op 31 december 1986. De Gemeenschapsminister stelt duidelijkheidshalve voor de tekst van het derde lid van 57bis te herschrijven en subamendeert zijn amendement als volgt. ,,De rentevermindering en de progressieve vermindering kan tevens toegekend worden voor de verbouwing van een woning als bedoeld in artikel 57. De rentevermindering en de progressieve vermindering kan worden toegekend met betrekking tot leningen voor de bouw, de aankoop of de verbouwing van een woning, aangegaan na de stopzetting van het beroep van mijnwerker ingevolge de in het eerste lid bedoelde herstructurering of sluiting, voor zover de ontlener op 31 december 1986 mijnwerker was en de lening wordt aangegaan vóór 1 januari 1989."

De Commissie stemt met dit subamendement in.

Uit dit subamendement vloeit voort dat in de voorgestelde tekst van artikel 58 eerste en tweede lid, de woorden „derde lid" respectievelijk worden vervangen door ,,derde lid en vierde lid" en „vierde lid".

Een tweede subamendement van de heer M. Olivier betreft de omzetting van de gewone lening in een mijnwerkerslening zoals voorgesteld in §2 van artikel 58 van het amendement van de Executieve. Deze moet beperkt worden in de tijd. Hij stelt daarom voor aan het tweede lid van artikel 58 toe te voegen : ,,voor zover de overneming van die lening gebeurt vóór 1 januari 1989.,, (Stuk 139 (BZ 1988) – Nr. 3). De Commissie stemt in met de noodzaak in een vervaldatum te voorzien inzake de mogelijkheid tot omzetting van gewone leningen in mijnwerkersleningen.

IV. Stemming

Artikel 1

Artikel 1 wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

Artikel 2

Het amendement van de Executieve wordt als basis van de bespreking genomen.

Paragraaf 1

– Het eerste lid van artikel 57bis wordt eenparig aangenomen.

– Op het tweede lid van artikel 57bis ligt het amendement voor van de heer H. De Loor m.b.t. de niet-stopzetting van de rentevermindering in geval van verhuring wegens verhuis in functie van de nieuwe werkplaats. Dit amendement wordt verworpen met 7 stemmen tegen 5. Het tweede lid van artikel 57bis wordt aangenomen met 7 stemmen tegen 2 bij 3 onthoudingen.

– Op het derde lid van artikel 57bis liggen 4 subamendementen voor. Het subamendement van de Executieve krijgt ook de goedkeuring van de heer M. Olivier zodat deze zijn subamendement intrekt. De twee overige subamendementen betreffen de verlenging van de termijn na 1 januari 1989. De Gemeenschapsminister pleit ervoor de verlenging te beperken en alleszins het subamendement van mevrouw F. Brepoels C.S. „dat een vol jaar toevoegt" niet aan te nemen. De Commissie neemt met 10 stemmen tegen 2 het subamendement van de heer J. De Seranno aan dat in een verlenging tot 1 juli 1989 voorziet. Mevrouw F. Brepoels trekt haar subamendement in.

Als derde lid van artikel 57bis wordt het subamendement van de Executieve in fine gewijzigd door het subamendement van de heer J. De Seranno eenparig aan te nemen.

Paragraaf 2

Het eerste lid van artikel 58 wordt eenparig aangenomen. De tekst wordt wel aangepast ingevolge de toevoeging van een vierde lid in artikel 57bis. Op het tweede lid van artikel 58 ligt een subamendement van de heer M. Olivier voor , ertoe strekkende in fine toe te voegen „voor zover de overneming van die lening gebeurt vóór 1 januari 1989. De Commissie is van oordeel dat om dezelfde redenen als deze opgegeven bij artikel 57bis derde lid, de termijn van 1 januari 1989 moet verlengd worden tot 1 juli 1989. Het aldus gewijzigde subamendement van de heer M. Olivier wordt eenparig aangenomen. Ook hier wordt ingevolge de toevoeging van een vierde lid aan artikel 57bis het woord derde vervangen door vierde lid.

De paragrafen 3 en 4 van artikel 2 worden eenparig aangenomen. Tenslotte wordt ook het gewijzigd artikel 2 eenparig aangenomen.

Artikel 3

Artikel 3 wordt eveneens eenparig aangenomen.

V. Eindstemming

Het gehele voorstel van decreet wordt in zijn geamendeerde en gesubamendeerde vorm aangenomen met 11 stemmen bij 1 onthouding.

Een lid verklaart zich te hebben onthouden wegens het niet behouden van de rentevermindering bij verhuur van de woning wegens verhuis naar een nieuwe werkplaats.

De Verslaggever, *De Voorzitter,*

M. PANNEELS-VAN BAELEN R. VAN ROMPAEY

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Artikel 1

Dit decreet regelt een in artikel 107quater van de Grondwet bedoelde aangelegenheid.

Artikel 2

In Titel III van de Huisvestingscode, gevoegd bij het koninklijk besluit van 10 december 1970, bekrachtigd door de wet van 2 juli 1971 en gewijzigd bij de wetten van 2 augustus 1973, 18 mei 1973, 17 juli 1975 en 1 augustus 1978 en de decreten van 16 november 1983 en 30 oktober 1984, wordt hoofdstuk X aangevuld met een artikel 96ter, luidend als volgt :

„Artikel 96ter

§ 1. In Titel 1, hoofdstuk VI wordt een nieuw artikel 57bis ingevoegd, luidend als volgt :

„Artikel 57bis

Het voordeel van de rentevermindering en van de progressieve vermindering, bedoeld in artikel 57, blijft, in afwijking van de bepalingen van het tweede lid van hetzelfde artikel en desgevallend van de bepalingen van de leningsovereenkomsten, verder toegekend bij al dan niet vrijwillige stopzetting van het beroep van mijnwerker ingevolge de gehele of gedeeltelijke herstructurering of sluiting van de N.V. Kempische Steenkolenmijnen, ongeacht of de lening werd aangegaan voor of na de inwerkingtreding van dit decreet.

Is de verkoop of de verhuring van de woning, met betrekking tot dewelke de rentevermindering werd toegestaan, te wijten aan de in het eerste lid bedoelde herstructurering of sluiting, dan blijft de tot op de datum van de verkoop of verhuring bekomen rentevermindering, desgevallend in afwijking van de bepalingen van de leningovereenkomst, verworven ten gunste van de mijnwerker of gewezen mijnwerker, ongeacht of de lening werd aangegaan voor of na de inwerkingtreding van dit decreet.

De rentevermindering en de progressieve vermindering kan tevens toegekend worden voor de verbouwing van een woning als bedoeld in artikel 57.

De rentevermindering en de progressieve vermindering kan worden toegekend met betrekking tot leningen voor de bouw, de aankoop of de verbouwing van een woning, aangegaan na de stopzetting van het beroep van mijnwerker ingevolge de in het eerste lid bedoelde herstructurering of sluiting, voor zover de ontlener op 31 december 1986 mijnwerker was en de lening wordt aangegaan vóór 1 juli 1989."

§ 2. In hetzelfde hoofdstuk wordt artikel 58 vervangen door de volgende bepaling :

„Artikel 58

De in de artikelen 57 en 57bis, derde en vierde lid bedoelde leningen worden verleend, hetzij door bij de Algemene Spaar- en Lijfrentekas erkende kredietmaatschappijen, hetzij door de Nationale Landmaatschappij of haar rechtsopvolger, hetzij door een door de Vlaamse Executieve erkende kredietmaatschappij.

Wanneer de mijnwerker of de in artikel 57bis, vierde lid bedoelde gewezen mijnwerker, vóór of tijdens zijn tewerkstelling als mijnwerker een lening heeft aangegaan bij een andere dan een in het eerste lid bedoelde kredietmaatschappij, kan hij vanaf de datum van het verlijden van de akte tot overneming van die lening door een in het eerste lid bedoelde kredietmaatschappij, het voordeel van de rentevermindering en van de progressieve vermindering bekomen, voor zover de overneming van die lening gebeurt vóór 1 juli 1989."

§ 3. In hetzelfde hoofdstuk worden in artikel 59 de woorden „de Staat" vervangen door de woorden „het Gewest".

§ 4. In hetzelfde hoofdstuk wordt artikel 60 vervangen door de volgende bepaling :

„Artikel 60

De Vlaamse Executieve stelt de modaliteiten vast voor de toepassing van de artikelen 57, 57bis, 58 en 59."

Artikel 3

Dit decreet heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1987.